

Film:

John a Jenny Groganovi v podání Owena Wilsona a Jennifer Anistonové jsou čerstvými novomanželi. Protože si ještě úplně neujasnili otázku, zda chtějí mít děti, dal jim jeden přítel radu: „Kupte si zatím psa. Zacházení s ním je úplná hračka. Budete s ním chodit na procházky, krmit ho a občas ho pustíte ven...“

Marley & já: **22 hlavních hrdinů**

Stalo se. Do rodiny se jako nový obyvatel přistěhuje šestikilové štěně labradora jménem Marley. Tak začíná filmová podívaná pro malé i velké milovníky psů, při které jedno oko nezůstane suché. Kolik práce se však za dojemnou filmovou podívanou skrývá a jak se podařilo, aby Marley dělal přesně to, co mu předepisuje scénář? Zeptali jsme se přímo Marka Forbese, který psy pro tento film připravoval.

V produkci jste prý pracovali s více než dvaceti představiteli Marleyho. K čemu bylo potřeba tak moc psů?

Ano, skutečně jsme k věrnému vyobrazení Marleyho potřebovali 22 psů. Tak velký počet byl nutný, protože Marleyho příběh představuje průběh celého jeho života, od štěněte až do věku 14 let. Proto jsme měli k dispozici jedenáct štěňat, dva šestiměsíční psy, jednoho devítiměsíčního, pět ve stáří do pěti let, dva desetileté až dvanáctileté psy a jednoho čtrnáctiletého.

Není těžké psa přimět, aby dělal věci, které jsou v běžném životě nežádoucí?

Říkáme tomu „antivýchova“. Po psech jsme prostě požadovali všechno to, co se člověk normálně snaží výchovou potlačit. Jsou to věci jako vyskakování na lidi,

kradení potravin, okusování nábytku a mnoho dalších. Nejenom že jsme takové chování podporovali, ale cíleně jsme psy učili dělat právě to. Není to o nic těžší než normální výchova, je to prostě jen jinak, než jak to zpravidla činíme.

A bylo možné psy všechny ty špatné vlastnosti po skončení natáčení zase odnaučit?

Jistě, když jsme dotočili, všichni psi si osvojili nová pravidla. Bylo to vlastně naprosto jednoduché. Pomohlo nám při tom především měnění se okolní prostředí. Špatné chování platilo jen pro to filmové. Poté, co se psi zase vrátili do svých domovů, byli ve svém domácím prostředí, a rychle pochopili, že zde platí jiná pravidla.

Jak dlouho trvalo, než se psi v praxi ztotožnili s určitou speciální scénou?

S výcvikem psů jsme začali přibližně čtyři měsíce před natáčením. Pak jsme je ještě pro každou scénu vždy zvlášť připravovali asi týden a také během natáčecího dne.

Zažili jste se psy během natáčení nějaké veselé příhody? Něco, co nebylo plánováno?

Veselých neplánovaných „historek z natáčení“ byla celá řada. Jednoho dne jsme třeba točili v parku blízko moře. Byla to scéna, kdy Marley ukradne chlapcům, kteří si s ním házejí, létající disk a pak s ním má utéci pryč. Tak to alespoň bylo ve scénáři. Clyde, jeden z našich psů, kteří ztělesňovali Marleyho, také skutečně vběhl mezi kluky a ukradl jim disk. Ale víte, co udělal pak? Přeskočil zídku, která park oddělovala od vody, přistál přímo v moři o tři metry níže a v klidu plaval směrem k rackům, kteří tam zrovna odpočívali. Tak

to rozhodně nebylo plánováno, trenér skočil za Clydem, aby ho dovedl zpátky. A najednou z toho všeho byla skvělá scéna, která nakonec byla zařazena do filmu. A bylo to perfektní, nemohli jsme si přát víc. Tentokrát nám náhoda přála.

Text Minerva

Foto Keeneth Century Fox, iStock

